CZĘŚĆ LII — № 65. ROK 26 — (1855.)

TYGODNIK
PETERSBURSKI.
GAZETA URZĘDOWA
KRÓLESTWA POLSKIEGO.

Wychodzi we WTORKI i PIĄTKI. Preumerata przyjmuje się pod adresem do Wydawcy Tygodnika w Petersburgu, lub do Expedycyi Gazet Petersburskiego Pocztamtu, nadto we wszystkich Pocztowych urzędach w Cesarstwie i Królestwie.

Cena ROCZNA w Rossyi z pocztą a w Stolicy, z noszeniem do mieszkań, 15 rubli; PÓŁROCZNA 8 rubli srebrem.

WTOREK, 23 Sierpnia. / 4 Września.

WIADOMOŚCI KRAJOWE.

PETERSBURG, 22 Sierpnia. / 3 Września.

Przez Rozkazy dzienne Cesarskie w Wydziale Wojskowości, z dnia 12 Sierpnia, Dowodzca Ołonieckiego pieszego pułku Jenerał-major *Masłow*, mianowany Dowodzcą 2 brygady 4 dywizyi pieszej, na miejsce Jenerał majora *Kościelskiego*, który przechodzi do straży Wewnętrznej; Naczelnik Milicyi gubernii Kurskiej, dymissyonowany Jenerał-major *Bielewcow*, zostaje nanowo przyjęty do służby i oddany w rozporządzenie Głównodowodzącego Armiją południową i lądowemi i morskiemi siłami, w Krymie rozmieszczonemi, Jenerał-adjutanta Xięcia Gorczakowa; 17 Sierpnia, Dowodzca 2 brygady 10 dywizyi pieszej, Jenerał-major *Kowalew 1*, zaliczony zostaje do wojsk Depo; — 19 Sierpnia, Dowodzca 1 brygady 15 dywizyi pieszej Jenerał-major *Artamonow*, mianowany Dowodzącym Zapasową dywizyą 3 korpusu piechoty; otrzymuje dymissyą dla słabości zdrowia, Dowodzący zapasową dywizyą 3 korpusu piechoty Jenerał-porucznik *Skobielcyn*, z mundurem i pensyą; — 20 Sierpnia, Minister Spraw Wewnętrznych, Jenerał-Adjutant, Jenerał piechoty *Bibikow 1*, Najłaskawiej zostaje uwolniony od dotychczasowego urzędu, z pozostawieniem Członkiem Rady Państwa i Jenerał-Adjutantem; mianowani: Pułkownik pułku Lejb-Ułanów J. C. Mości *Siemionow 3*, Dowodzcą pułku Lejb-Huzarów J. C. Mości, na miejsce Jenerał-majora *Paszkowskiego*, który zalicza się do jazdy i do Armii południowej; Jenerał-major Orszaku J. C. Mości *Gerstenzweig*, Pomocnikiem Deżurnego Jenerała Głównego Sztabu J. C. Mości, z pozostaniem w Orszaku; Dowodzca pułku Strzelców Rodziny Cesarskij, Pułkownik Preobrażeńskiego pułku Gwardyi *Arbuzow*, Fligel-adjutantem J. C. Mości; — 21 Sierpnia, Naczelnik 12 dywizyi pieszej Jenerał-major *Martinau*, za odznaczenie się w bitwach z turkami, anglikami i francuzami, podwyższony zostaje do rangi Jenerał-porucznika.

Dyplomat Cesarski.

Finlandskiemu Jenerał-Gubernatorowi i Dowodzącemu wojskami, w Finlandyi rozmieszczonemi, Naszemu Jenerał-Adjutantowi, Jenerałowi Piechoty, Bergowi 1.

Szczególniej gorliwa służba wasza Tronowi, oznaczona została nową, wzorową działalnością od chwili, jak zaufaniem Naszem, polecony wam został główny zarząd Fanlandyi. Środkami, równie szybko jak pożytecznie przez was dokonanemi ku zabezpieczeniu tego mile Nam wiernego kraju, dowiedliście waszej biegłości w rozporządzeniach, niezmordowanej gorliwości i wojennego doświadczenia. Teraz zaś bezskuteczny napad silnej anglo-francuzkiej flotty na Sweaborg, posłużył za świetną próbę tak waszych przezornych rozporządzeń, jak i dzielności mężnych obrońców twierdzy.

W dowodzie Monarszego Naszego ku zasługom waszym zadowolenia, Najłaskawiej mianujemy was kawalerem orderu Świętego Apostoła Andrzeja z mieczami, którego ozdoby przy niniejszém załączając, pozostajemy ku wam Cesarską łaską Naszą nazawsze przychylnemi.

Na oryginale własną J. C. Mości ręką podpisano:

ALEXANDER.

Peterhoff, 7 Sierpnia 1855 roku.

—

N. Cesarz Jmć, dozwoliwszy Zarządzającemu Ministerstwem Spraw Zagranicznych wydalić się na czas niejaki z Petersburga, w dniu 2 Sierpnia Najwyżej raczył rozkazać: na czas jego nieobecności, pełnienie obowiązków jego, jako Zarządzającego pomienionem Ministerstwem, polecić Członkowi tegoż Ministerstwa, Radzcy Tajnemu *Malcow*.

— P. Towarzysz Ministra Sprawiedliwości, z dnia 1 Sierpnia b. r. oznajmił Rządzącemu Senatowi co następuje:

«Najwyższym Ukazem, wydanym do Kapituły Orderów w dniu 15 Maja 1855 roku, uchylone zostało na przyszłość nadawanie wojskowego orderu św. Jerzego 4 klassy za wysługę 25 lat, oraz za dokonanie 18 i 20 kampanij morskich,

«Teraz, N. Cesarz Jmć, w dniu 18 Lipca bież. roku Najwyżej raczył rozkazać: zachować prawo do otrzymywania orderu św. Jerzego 4 stopnia za wysługę 25 lat i za dokonanie 18 i 20 kampanij morskich, na zasadzie Statutu tego orderu, Najwyżej zatwierdzonego w dniu 6 Grudnia 1833 roku, dla wszystkich tych Jenerałów, Sztab i Ober-Oficerów, którzy do takowej nagrody nabyli prawa przed wydaniem pomienionego Cesarskiego Ukazu z dnia 15 Maja 1855 roku, i wnieść przedstawienia o nich do tej nagrody, do Rady Kawalerów orderu św. Jerzego w terminie, przepisanym w Statucie tego orderu.»

— N. Cesarz Jmć, na przedstawienie Głównodowodzącego czynną armiją, w dniu 11 Lipca bież. roku Najwyżej rozkazać raczył: 1.) Z powodu zmiany okoliczności, Główna Polowa Kommisoryatska Kommisya czynnej armii, ma się jak przedtam, mianować Nowogeorgjewską Kommisyą; 2.) Polowy Jenerał-Kriegs-Kommisarz czynnej Armii, Pułkownik *Annienkow*, ma się mianować, też jak przedtem, Zarządzającym Nowogeorgjewską Kommisoryatską Kommisyą; 3.) Skład osobisty Nowogeorgjewskiej Kommisoryatskiej Kommisyi wyznaczyć stosownie do etatu tejże, z dnia 7 Listopada 1837 roku i Najwyższego rozkazu, wydanego w dniu 10 Lutego 1850 roku.

— Od Dworu Cesarskiego ogłasza się co następuje:

«N. Cesarz Jmć Najwyżej rozkazać raczył: od 19 bieżącego miesiąca ma być zdjęta żałoba noszona w drugim kwartale i mają nosić: Kawalerowie, żałobę przepisaną ogłoszeniem z dnia 18 zeszłego Lutego na trzeci kwartał, Damy zaś, w sposób następujący, a mianowicie; w trzecim kwartale, suknie zwyczajnego kroju, (nie Ruskiego), z kaszmiru, bareżu, popliny lub innej wpół wełnianej i wpół jedwabnej materyi. Stroje głowy i czepki czarne, z tiulu, korunek, lub blondy. Ozdoby sukień mogą być takież. Obuwie, rękawiczki i wachlarz czarne. — W czwartym kwartale, ten kwartał rozdziela się na dwie równe połowy: w pierwszej mają być noszone czarne, jedwabne, zwykłego kraju suknie, czepki i kołnierzyki białe; w drugiej połowie, również czarne jedwabne suknie, białe i kolorowe stroje głowy.»

DEPESZE TELEGRAFICZNE.

Z Sewastopola.

(Od Jenerał-Adjutanta Xięcia Gorczakowa.)

I.

18 Sierpnia, o godzinie 11 wieczor. W nocy z 16 na 17 wyleciał na powietrze u nieprzyjaciela w byłej Kamczatskiej lunecie, wielki skład nabojów.

Ogień przeciwnika, powiększej części jest mierny, ale od czasu do czasu natęża się.

Podstępy nieprzyjaciela przed bastjonami № 2 i Korniłowa, choć powolnie, posuwają się na przód.

II.

20 Sierpnia, o godzinie 9 po południu. Ogień nieprzyjaciela takiż, jak w dniach poprzedzających. Nowego nic nie ma.

NOWINY Z KRYMU.

(Wyjątek z przedstawionego przez Jenerał-Adjutanta Xięcia Gorczakowa dziennika wojennych działań w Krymie od 6 po 12 Sierpnia.)

Natężona kanonada i bombardowanie do Sewastopola wszczęte przez nieprzyjaciela w dniu 5 Sierpnia, trwała, z małemi przestankami, do 9 Sierpnia, zaś od tego dnia, po 11 Sierpnia, włącznie, kanonada stopniowo słabiała, lubo dość silne bombardowanie jeszcze miało miejsce.

Przez cały pomieniony przeciąg czasu, oblegający, jak i przedtém, we dnie prowadził najokrutniejszy celny ogień działowy do Okrętowej części min i przykrywających ją warowni; nocami zaś nieprzyjaciel rzucał wielkie mnóstwo bomb i rac do twierdzy i portu.

Wojna minowa, posuwana tak czynnie w dniach poprzedzających, prawie ustała; co się zaś tyczy robot, przeciwnik, zajęty naprawianiem znacznych uszkodzeń w swoich bateryach, nowych podstępów nie wyprowadzał.

Szczegóły chodu oblężenia były następujące:

6 Sierpnia. Przez cały dzień i noc najsilniejszy ogień z obustron nie ustawał; od działania bateryj nieprzyjacielskich najwięcej ucierpiały bastjony Korniłowski i 3.

W ciągu nocy z 6 na 7 Sierpnia, pomimo ześrodkowane strzały przeciwnika, oba pomienione bastjony były naprawiane w nader zaspokajający sposób i o świcie z równąż mocą odpowiadały nieprzyjacielowi, który przez całą noc był zajęty naprawianiem uszkodzonych swoich bateryj.

7 Sierpnia. Kanonada oblegającego, nieustająca do południa, następnie nieco zwolniała. Wystrzałami przeciwnika uszkodzone zostały warownie lewego skrzydła naszej obronnej linii; ale rozgramiane ambrazury były w tejże chwili naprawiane, szczególniej nocami, tak iż każdego rana wszystkie warownie nasze mogły znowu wszczynać ogień; nadto urządzono w nich koniecznie potrzebne trawersy.

8 Sierpnia. Od świtu do południa ogień był bardzo silny około południa zaczął słabnąć, a o 5 godzinie ponowił się, szczególniej do bastjonu № 4. Z naszej strony 4 i 3 bastjony i dwie przyległe fortyfikacye odpowiadały przeciwnikowi tak skutecznie, że jego baterye zmuszone były umilknąć; dwie z nich (cztero i siedmiodziałowa na Zielonej Górze) były zbite, na trzydziestodziałowej angielskiej bateryi zapalone były kosze, i pożar ten, w niemożności pogaszenia jego trwał do końca ognia, to jest do ósmej wieczor.

9 Sierpnia. Kanonada i bombardowanie, zwłaszcza do okrętowej strony, były słabsze niż wiliją.

O godzinie 9 wieczorem, ze spotkania się czatów przed bastjonem № 2 powstała fałszywa trwoga, w skutek której wszczęty był z 2 bastjonu gęsty ogień, który rozszerzył się po całym lewym skraju naszej obronnej linii i trwał z obustron przeszło godzinę. oblegający nocą zdołał wyprowadzić nową, pół-owalną transzeję przed tym bastjonem.

10 Sierpnia. Ogień nieprzyjaciela był dość gęsty; odpowiadaliśmy mu z wielkim skutkiem. O godzinie 4 po pół-

nocy z minowych galeryj naszych przed redutą Schwartza dokonany był silny wybuch, którym uszkodzona część transzej przeciwnika. Oblegający usiłował wyprowadzić z owalnej transzei, przed 2 bastjonem, dwa podstępy, ale był powstrzymany naszemi trafnemi strzałami. Wszystkie zrządzone w fortecznych werkach uszkodzenia, były naprawiane według możności.

11 Sierpnia. Nieprzyjaciel działał słabiej niż w dniach poprzedzających; roboty jego przeciw bastjonu № 2 i Karniłowskiego, powodem skutecznego działania naszej artylleryi, naprzód się nie posuwały.

12 Sierpnia. O godzinie 5 rano, z Korniłowskiego bastjonu i przyległych fortyfikacyj, był wszczęty ogień przeciw 10 działowej bateryi, urządzonej przez przeciwnika poniżej byłej Kamczatskiej lunety; po trzech godzinach baterya ta zmuszona była umilknąć.

—

Na lewem naszém skrzydle nieprzyjaciel wysunął swój przodowy łańcuch w kierunku Uzenbaszik, Urkust i Baga; dwa jego bataljony i od czternastu do szesnastu szwadronów rozmieściły się w Bajdarskiej dolinie nieopodal od Urkust. Na Fiediuchinowych górach przeciwnik wznosił jakieś ziemne roboty, a po prawej stronie Kamiennego mostu, nad rzeką Czornaja, urządzona przez niego została fortyfikacya w rodzaju reduty.

—

Naprzeciw Jeniczeska zjawiły się 1 Sierpnia, trzy statki parowe i podszedłszy do miasta, dały razy kilka ognia do naszych robotników; 3 Sierpnia, spuszczone z tych statków baty, podwakroć usiłowały zbliżyć się do zatopionych w ciaśninie statków; ale, za każdym razem spotykane ogniem sztuceraików, zmuszone były do odwrotu.

(Ruski Inwalid.)

O CHOLERZE.

W *Petersburgu*, po 17 Sierpnia pozostało chorych 106 — w ciągu doby zachorow. 12 — wyzdr. 5 — umarło 2 — po 18 Sierpnia pozostało chorych 111.

W ciągu doby zachor. 3 — wyzdr. 2 — umarło 7 — po 19 Sierpnia pozostało chorych 105.

W ciągu doby zachor. 9 — wyzdr. 3 — umarło 4 — po 20 Sierpnia pozostało chorych 107.

W ciągu doby zachor. 11 — wyzdr. 21 — umarło 6 — po 21 Sierpnia pozostało chorych 91.

KRÓLESTWO POLSKIE.

Warszawa, 14 (26) Sierpnia.

Rozkazy do Zarządu Cywilnego Królestwa Polskiego.

Przez Najwyższe Rozkazy J. C. Mości, wydane:

Na statku parowym »Alexandrya« 16 Czerwca 1855.

W Korpusie Inżenjerów Kommunikacyj, mianowany: Naczelnik S.-Petersbursko-Moskiewskiej drogi żelaznej Jenerał-major Kraft, Naczelnikiem XIII okręgu Kommunikacyj.

Do Zarządu Cywilnego:

w Peterhofie dnia 9 Czerwca 1855 r.

Posunięci za wysługę lat: w Kancellaryi Ogólnego Zebrania Warszawskich Depart. Rządz. Senatu: z Sekretarza Gubernijalnego na Sekretarza Kollegijalnego, były pełn. obow. Kaligrafa Kozłowski; z Rejestratora Kolleg. na Sekretarza Gubernijalnego, były pełn. obow. Młodszego Pomocnika Sekretarza Woltanowski; obaj ze starszeństwem od 18 Maja 1854 roku; — mianowany: Członek Warszawskich Depart. Rządz. Senatu, Rzeczyw. Radzca Stanu Hoffman, Członkiem świeckim Warszawskiego Ewangelicko-Augsburgskiego Konsystorza, z pozostaniem przy dotychczasowych obowiązkach.

Dnia 12 Czerwca 1855 roku.

Posunięty za odznaczenie się w służbie: z Radzcy Dworu na Radzcę Kollegialnego, Naczelny Kontroler w Kommisyi Rząd. Spraw Wewn. i Duchownych Pętkowski, ze starsz. od 18 Maja 1853 roku.

W S.-Petersburgu, dnia 14 Czerwca 1855 roku.

Posunięci: na Sekretarza Kollegialnego, Pomocnik Nadstrażnika Zawichostskiej brygady Straży Granicznej Zaremba, ze starsz. od 18 Lutego 1854 r.; na Sekretarza Gubernijalnego, Pisarz Komory Krzeszów Donej, ze starsz. od 22 Listopada 1845 r.; — mianowani: pełniący obowiązki, Prokuratora przy Trybunale Cywil. w Płocku, Radzca Kolleg. Janowski, i Pisarza aktowego Kancel. Ziemiańskiej gub. Płockiej, Radzca Dworu Majewski, pierwszy Sędzią Appellacyjnym, drugi Prokuratorem przy Trybunale Cywilnym w Płocku.

Z dnia 5 (17) Lipca 1855 roku.

Przez postanowienia Rady Administracyjnej.

W Kancellaryi Rady Administracyjnej, mianowani: Pełniący obow. Adjunkta Archiwum, Sekretarz Kolleg. Wincenty Kozłowski, pełn. obow. Sekretarza Adjunkta; Podsekretarz 1 klassy, Sekretarz Kolleg. Ferdynand Niemczykiewicz, pełn. obow. Adjunkta Archiwum; Podsekretarz 2 klassy Józef Drabol, pełn. obow. Podsekretarza 1 klassy; Podsekretarz 3 klassy Franciszek Joachimowski, pełn. obow. Podsekretarza 2 klassy, i Applikant Zarządu Okręgu Naukowego Warszawskiego Stanisław Goślicki, pełn. obow. Podsekretarza 3 klassy.

W Wydziale Kommisyi Rządowej Sprawiedliwości, mianowani: Podpisarz Sądu Kryminalnego gubernii Radomskiej, Sekretarz Kollegijalny Józef Gnoiński, pełn. obow. Assesora Trybunału Cywilnego w Lublinie, i Właściciel dóbr: Stanisław Głogowski i Teodor Karwicki, Sędziami pokoju: pierwszy Okręgu Tomaszowskiego, drugi Okręgu Konieckiego.

Przez rozporządzenia Kommisyj Rządowych i władz oddzielnych.

W Wydziale Kommisyi Rządowej Spraw Wewnętrznych i Duchownych, mianowani: Adwokat przy Sądzie Appelacyjnym Fortunat Biegański, i Obrońca przy Warszawskich Departamentach Rządz. Senatu, Sekretarz Kollegijalny Karol Thieme, Adwokatami przy Konsystorzu Ewangelicko-Augsburskim; Kancellista Maxymilian Dattelbaum, pełn. obow. Dziennikarza w biurze tegoż Konsystorza; Rachmistrz Wydziału

Administracyjnego w Rządzie Gubern. Warsz. Ludwik Maciejowski, pełn. obow. Archiwisty; Podrachmistrz Antoni Gustowski, pełn. obow. Rachm. tegoż Wydziału; Dziennikarz Pomocnik Archiwisty Wydziału Wojskowego Alexander Pomorski, pełn. obow. Podrach. Wydz. Administ. w tymże Rządzie Gubernijalnym; Kancellista Rządu Gubern. Warszawskiego Franciszek Kaszyński, pełn. obow. Dziennikarza Pomocnika Archiwisty Wydz. Wojskowego w tymże Rządzie Gubernijalnym; Podarchiwista Wydz. Wojskowo-Policyjnego w Rządzie Gubern. Augustowskim Jan Maliszewski, pełn. obow. Archiwisty tegoż Wydziału; Pomocnik Dziennikarza w Rządzie Gubern. Lubelskim Stanisław Kluczyński, pełn. obow. Rachmistrza do czynności transportowych w tymże Rządzie Gubernijalnym; Kancellista Rządu Gubernijalnego Warszaw. Ignacy Modrzejowski, pełn. obow. Dziennikarza Pomocnika Archiwisty Wydz. Policyjn. w tymże Rządzie Gubernijalnym; Kancellista Rządu Gubernijal. Płockiego Izydor Majewski, pełn. obow. Sekretarza Spisu Wojskowego w tymże Rządzie Gubernijalnym; Tłomacz pism Rossyjskich w biurze Naczelnika powiatu Kalwaryjskiego Ludwik Szmigielski, pełniącym obow. Sekretarza biura Naczelnika powiatu Łomżyńskiego; Applikant Kommisyi Rządowej Spraw Wewnętrznych i Duchownych Adam Gołębiowski, pełn. obow. Tłomacza pism Rossyjskich w biurze Naczelnika powiatu Kalwaryjskiego; Tłomacz pism Rossyjskich w biurze Naczelnika pow. Maryampolskiego, Sekret. Gubern. Alexander Gałkowski, pełn. obow. Sekretarza w biurze tegoż powiatu; Kancellista Rządu Gubern. Augustowskiego Konstanty Ławcewicz, pełn. obow. Tłomacza pism Rossyjskich w biurze Naczelnika pow. Maryampolskiego; Kancellista biura Naczelnika pow. Olkuskiego Kazimierz Paczek, pełn. obow. Sekretarza 2 w tymże biurze; Rachmistrz 1 klassy Kontroli w Magistracie miasta Warszawy, Sekretarz Kolleg. Józef Trzebicki, pełn. obow. Referenta w tymże Magistracie; Rachmistrz oddziału Exekucyjnego Wincenty Gałecki, pełn. obow. Rachmistrza 1 klassy Kontroli; Adjunkt kassy dochodów skarbowych Józef Bogusławski, pełn. obow. Rachmistrza Oddziału Exekucyjnego; Sekretarz oddziału opłaty klassycznej, Sekretarz Gubernijalny Ildefons Lichtenstejn, pełn. obow. Adjunkta kassy dochodów Skarbowych; Kancellista Wojciech Pomiechowski, pełniącym obow. Sekretarza oddziału opłaty klassycznej i Kontrollera dochodu pokładnego; W Wydziale Komm. Rządowej Spraw Wewnętrznych i Duchownych, mianowani: Kancellista Władysław Baraniecki, pełn. obow. Pomocnika Kassyera dochodu biletowego od obcych Starozakonnych; Buchalter Oddziału czynności Skarbowych, Sekretarz Kollegijalny Adam Wysocki, pełn. obow. Kontrolera Objazdowedo rogatek Warszawskich; Kontroler kassy dochodów skarbowych, Sekretarz Gubernijalny Alexander Kruze, pełn. obow. Buchaltera oddziału czynności Skarbowych; Inspektor miar i wag, Rejestrator Kolleg. Seweryn Czartoryski, pełn. obow. Kontrolera kassy dochodów Skarbowych; Sekretarz Wydz. Administracyjnego Felix Ostaszewski, pełn. obow. Inspektora miar i wag; spadły z etatu Kontroler dochodów ze spławu na rzece Wiśle Jan Dębski, pełn. obow. Sekretarza Wydziału Administracyjnego; Rachmistrz 2 klassy Kontroli Jan Łaszewski, pełn. obow. Kontrolera dochodu rogatkowego; Pomocnik Rachmistrza oddziału Exekucyjnego Michał Wichert, pełn. obow. Rachmistrza 2 klassy Kontroli; Pomocnik Sekretarza oddziału opłaty klassycznej Ludwik Boulfał, pełn. obow. Pomocnika Rachmistrza oddziału Exekucyjnego; Kancellista Jan Knechowicz, pełn. obow. Pomocnika Sekretarza oddziału opłaty klassycznej; Sekretarz Wydz. Wojskowego, Radzca Honorowy Jan Krassyn, pełn. obow. Ławnika tegoż Wydziału w Magistracie miasta Warszawy; Burmistrz miasta Ciepielowa w gubernii Radomskiej Antoni Słonczyński, pełn. obow. Burmistrza miasta Solca w tejże gubernii; Archiwista biura Naczelnika powiatu Przasnyskiego, Rejestrator Kollegijalny Franciszek Bańkowski, pełn. obow. Burmistrza miasta Ciepielowa w gub. Radomskiej; Zastępca Burmistrza m. Sienna w gub. Rndomskiej Adam Kotowski, pełn. obow. Burmistrza tegoż miasta; Sekretarz Magistratu miasta Szydłowa w gubernii Radomskiej Zacharyasz Brzozowski, pełn. obow. Burmistrza miasta Oleśnicy.

—

Najjaśniejszy Pan, w skutku przedstawienia JO. Xięcia Namiestnika Królestwa, Najmiłościwiej rozkazać raczył, Juliana Owsianego, w roku 1833 za przestępstwo polityczne zesłanego do robót ciężkich w zakładach, w Syberyi, na lat trzy, uwolnić od robót rzeczonych, z pozostawieniem w Syberyi na osiedleniu, jeżeli obecne postępowanie jego i sposób myślenia są dobre.

— Rada Administracyjna Królestwa, opierając się na postanowieniu swém z dnia 28 Czerwca (10 Lipca) 1835 roku, postanowiła, że osoby niekorzystające z amnestyi, wyszłe za granicę z powodu rokoszu z 1831 roku, których nieobecność w kraju świeżo odkrytą została, a mianowicie: 1) Bulgaryn Jerzy, b. porucznik; 2) Jackowski Izydor, syn obywatela pow. Sieradzkiego, który w roku 1831 służył w 8-m pułku strzelców; 3.) Przywarski Antoni, urodzony we wsi Gniazdowie; 4) Psarski Wojciech, b. Podporucznik pułku Strzelców Gwardyi,—ulegają karze konfiskaty majątku, bądź już zasekwestrowanego, bądź następnie jeszcze wykryć się mogącego, a to wedle prawideł Postanowieniem z dnia 2 (14) Kwietnia 1835 roku wskazanych.

WIADOMOŚCI ZAGRANICZNE.

NOWINY ZE WSCHODU.

Piszą z Konstantynopola do *Presse* (Paryzkiej): «Rada Tanzimatu postanowiła wielki jeden środek. Zasada budowania w Turcyi dróg żelaznych została uchwalona, Sułtan zatwierdził projekt. Naprzod będzie wyprowadzona linija ze Stambułu do Belgradu; budowa drogi oddana na licytacyą. Wszelkie ułatwienia zostaną udzielone kapitalistom dla doprowadzenia jak najśpieszniej i najdogodniej do skutku ich przedsięwzięcia.

— Zapewniają że lord Stratford de Redcliffe uda się wprędce do Krymu, dla wręczenia, w imieniu Królowej, ozdób orderu Łaźni, jenerałom, nowomianowanym kawalerami.

— Oficerowie angielscy w Legii Anglo-tureckiej, powiększej części opuścili swoje posady, uznawszy swoją nieudolność w utrzymaniu karności pomiędzy nowozaciężnemi. Jenerał Vivian jest ztąd nieucieszony.

— Gubernator Jerozolimy, Kiamil-pasza, zdołał poskromić pokolenia zbuntowane w swoim Paszaliku.

— Reszta fortyfikacyj Anapy została zburzona.

— Piszą z Ruszczuku do Gazety Austryackiej, że 9 Sierpnia w tém mieście, fabryka ładunków wyleciała na powietrze; wszystkie zabudowania arsenału i wiele przyległych domów, natychmist zajęły się ogniem. Siedmnaście osób zginęło, 12 jest skaleczonych. Strata szacowana na summę od 12 do 14 miljonów piastrów.

— Telegraf nową popełnił omyłkę: doniosł, że Bey Tunisu dopomagał powstańcom Tripolitańskim. Przeciwnie, ten hołdownik Sułtana oznajmił Porcie, że gotów jest dopamagać jej wszelkiemi środkami ku przywróceniu porządku w Tripoli.

— W korrespondencyi prywatnej z Paryża, do Nowej Gazety Pruskiej, piszą, że jenerał Canrobert, dawszy się słyszeć w towarzystwach urzędowych, że zdaniem jego, szturm baszty Małachowa nie może się nie udać, w poufnych, prywatnych rozmowach wyraził swe powątpiewanie w tym względzie, dodając, iż nie jest pewnym, azali armija da się po trzeci raz poprowadzić do szturmu.

«Te szczegóły (mówi Gazeta Pruska), zbiegają się ze świeżemi wiadomościami, któreśmy odebrali od jednego z naszych przyjaciół w Paryżu. Armija francuzka ożywiona jest gorączkową odwagą rozpaczy, przyszły szturm będzie okropny; jeżeli się uda, wyniknie ztąd rzeź, jakiej nie było w dziejach przykładu; w razie przeciwnym, następstwa są niepodobne do przewidzenia. Niepodobna myśleć o zimowaniu tego roku jeszcze w Krymie.» (*P. P.*)

DANIJA.

KOPENHAGA. Sejm powszechny (Volksthing) przyjął ostatecznie, w dniu 20 Sierpnia, za trzeciém odczytaniem, większością 84 głosów przeciw 10, projekt Konstytucyi ogólnej dla całego Państwa. (*G. P.*)

NIEMCY.

WIEDEŃ, *22 Sierpnia.* Rozbrojenia armii dalej są posuwane; flotylla Dunajska też zostanie zmniejszona. Rozbrojenie okrętów najętych od Towarzystwa żeglugi już się rozpoczęło.

— W *Zeit*, pod rubryką Wiedeń, 20 Sierpnia, czytamy: «Zapewniają iż odebrano tu, na niejaki czas przed wyprawieniem depeszy okolnej, zaręczenie z Paryża, że propozycye nowych układów o pokój, oparte na czterech punktach wymaganych dawniej rękojmi, znalazły tu bardzo dobre przyjęcie.»

FRANCYA.

PARYŻ, *23 Sierpnia.* Piszą w Nowej Pruskiej Gazecie: «Wczora, oba Dwory o wpół do 12 przybyły na wystawę Przemysłową. Gwardya Paryska otwierała i zamykała cug, przeprowadzający karetę Monarchów. NN. Państwo jechali w koczu, zaprzężonym ośmiu końmi. Królowa i Cesarz byli spotkani przez Xięcia Napoleona i przez Komitet wystawy. Do sali była też wpuszczona publiczność wybrana za biletami. Cesarz był w cywilném odzieniu, i prowadził pod rękę Królowę, która była bardzo strojna. Cesarzowa nie była z niemi. Xiążę Napoleon szedł po przedzie z katalogiem i pokazywał godniejsze uwagi przedmioty. Po zwiedzeniu wystawy, w ciągu którego Królowa zadawała wystawiającym różne grzeczne pytania, wszyscy odjechali do pałacu Tuileries, gdzie Królowa dotąd nie była. Tam przedstawiono jej kilka osób a następnie śniadała w galeryi wychodzącej na ogród. — Po obiedzie oba Dwory jeździły do Vincennes; wieczorem truppa teatru Gymnase odegrała sztukę «Le fils de famille.»—Mówią, że w St. Cloud, po ukończeniu urzędowych przedstawień, sposób życia jest nader prosty. Królowa wiele się zajmuje swojemi dziećmi, skromną, ładną Królewną i żywym, dziarskim Następcą Tronu, Xięciem Wallii; od dzieci, które pozostały w Anglii, Królowa co dnia odbiera listy. Cesarz stara się uprzedzić chęci Królowej i nastręczać Jej wszelkie przyjemności. Bardzo się Jej podobało, że za hasło wybrał dziś «Victoria,» a za parol «Villeneuve,» (zamek Villeneuve-l'étang), gdzie Królowa mieszka w tej chwili.

— Piszą w *Nord*: «Podczas widowiska w operze Cesarz ściśle zachował wszystkie prawidła Dworskiej etykiety. Same tylko osoby dwóch panujących Domów były w paradnych strojach; zaś Ministrowie, Senatorowie i inni dygnitarze, mieli strój cywilny i siedzieli w swoich lożach. Cesarz zdawał się czémś mocno zajęty; kiedy niekiedy rozmawiał z Królową. Xiążę Albert siedział między Cesarzową i Xiężną Matyldą, nie mówił ani słowa i był nieporuszonym. Przez cały ciąg widowiska, to jest trzech godzin, damy obu Dworów stały za Królową i Cesarzową. Z pałacu Tuileries Cesarz z Królową mieli jechać do Vincennes. Chociaż wszyscy wcześnie wiedzieli o tym spacerze, mieszkańcy przedmieścia św. Antoniego nie wyszli na spotkanie. Tylko w czterech oknach powiewały flagi. W ogóle zauważano, że pospólstwu Paryskiemu, Królowa nie podobała się. (*P. P.*)

— W zamku Vincennes umarł ostatni Król Angielski, który panował nad Francyą. Ludwik Napoleon mógłby też pokazać N. Gości swojej rów, w którym był rozstrzelany xiążę d'Enghien. — W skutek etykiety, zachowywanej pod czas ostatniej bytności Cesarza w Anglii, na obiady w St. Cloud nie zaprasza się żaden z Członków Ciała Dyplomatycznego.»

— W korrespondencyi z Paryża, do gazety *le Nord* z dnia 22 Sierpnia, po opisaniu szczegółów przedstawienia Królowej Wiktoryi Członków Ciała Dyplomatycznego, dodają:

«Położenie Włoch nie przestaje zajmować Gabinety Europejskie. Wszystko się gotuje do poruszenia, które naprzód może wybuchnąć w Państwach Papiezkiém, Neapolitańskiém i Toskanii. Rząd Sardyński wolałby otrzymać ziszczenie swoich dumnych widoków przez przerobienie mappy Europy pod przewagą Anglii i Francyi, niż przez urzeczywistnienie knowań partyj rewolucyjnych. Król Wiktor-Emmanuel i jego Ministrowie chcieliby w tej chwili nie mieć udziału w powstaniach, które mogą zajść we Włoszech. Ale Sardynija czy zdoła oprzeć się przemocy Izby Deputowanych i demagogów, którzy nie omieszkają, usiłować jak w roku 1848, stanąć na czele rewolucyi? Jeżeli armija Sardyńska poważy się wystąpić do nowej walki z wojskami austryackiemi, nowa klęska, nakształt tej, jakiej doznała pod Novara, bardzo jest do prawdy podobną; a wtedy co uczynią Anglija i Francya? Takie jest pytanie, które dyplomacya sobie zadaje; tymczasem, niemasz wątpliwości, że Anglija i Francya wezmą stronę Sardynii. Jest to więc perspektywa wojny powszechnej.

«Sardynija gotuje się do tej wynikłości nowym zaciągiem 20,000 ludzi na cel powiększenia armii. W Październiku 5,000 sardyńczyków będą posłane do Krymu, dla uzupełnienia 15,000 ludzi, wymaganych przez Angliją.

«Było już pisano, że syn Xięcia Canino, xiądz Lucyan Bonaparte, ma być mianowany Kardynałem. Ta nowość nie ma nic nadzwyczajnego i ma związek jeszcze z planami familijnemi Napoleona I; który radził swoim następcom, iżby zawsze mieli jednego kardynała w swojej rodzinie, dla wpływania na wybór Głowy Kościoła, i kto wie, (dodał Napoleon), czy kiedyś który Bonaparte nie zostanie Papieżem?

«Pomiędzy innemi projektami rodziny Bonaparte, nie trzeba zapominać o widokach na Hiszpaniją; te niemniej nas zajmują, jak i sprawy Włoskie. Wojna obecna nie ma innego celu, jak przerobienie mappy europejskiej, a przez to, podstawienie dynastyi napoleonowskiej na wszystkie trony, zajmowane jeszcze przez dynastyą Burbonów. Widzimy już uorganizowaną minę na Burbonów Neapolitańskich. Hiszpańscy nie mniej są zagrożeni. Jeżeli cios zamierzany przeciw Kortezom nie uda się, Tron Izabelli wprędce do reszty upaść może. Cesarz Francuzów i lord Palmerston wcześnie już pomyśleli o tym wypadku. Jeżeli Cesarzowa urodzi Następcę Tronu, będzie zapewna mowa o ożenieniu Xięcia Napoleona z Królewną Anglii, pomimo nierówność wieku o lat 26, i Xiążę Napoleon zostanie Królem Hiszpańskim. I tak, maryaż anglo-napoleonowski, wystąpiłby na scenę w zamian za maryaż hiszpański, zawarty przez Ludwika-Filippa, któremu lord Palmerston tak był przeciwnym. Jest to może jedna z pobudek, która tłumaczy nieobecność Królowej Maryi-Krystyny na uroczystościach, dawanych dla Królowej Wiktoryi.

«Ale wszystkie te piękne marzenia mogą być tylko zamkami na lodzie, czyli, jak mówią, zamkami hiszpańskiemi, które lada powiew wypadków zdoła zdmuchnąć, jak pałace z kart, dla dzieci stawiane.» *(J. de S.-P.)*

Paryż, 24 Sierpnia. Królowa nie pojechała wczora do Vincennes skutkiem znużenia, którego doznała po zwiedzeniu wystawy, ale była w hotelu Posła Angielskiego, gdzie przedstawiono Jej rozmaite osoby. Xiążę Albert odwiedził Xiężnę Matyldę i był sam na wystawie, podczas kiedy Królowa zwiedzała Muzeum Luwru w towarzystwie Cesarza. Dziś wieczorem był bal w Ratuszu, zamienionym w prawdziwie czarowny przybytek. Długa ulica Rivoli, cała złożona z pałaców, powiewała flagami, równiankami z kwiatów, i t. p. Na facyacie Ratuszu wystawione były herby czterech sprzymierzonych Mocarstw. Na ogromnych piramidach jaśniały kolossalne litery: V. A. i N. E. (Victoria, Albert—Napoleon, Eugenija). Sciany sali zawieszone gobelinami, posadzka wyłożona drogiemi kobiercami. Wewnątrz Ratusza rozstawiono kwiatów na 25,000 franków. Muzyka tańców była złożona ze sztuk, nazwanych stosownie do okoliczności: («Quadrille d'honneur, Hommage à la Reine Victoria, walc «Royal Princess,» polka «Welcome» polka «Victoria and Albert,» i t. p.)

— Podług *Nord*, wczora w St. Cloud uczyniony był wyjątek od etykiety; Posłowie Angielski i Sardyńscy byli na Cesarskim obiedzie, może dla zrównoważenia łaski, okazanej przez Królowę Posłom Austryackiemu i Pruskiemu. Na tymże obiedzie zauważano Pana i Panią Drouyn de Lhuys, którzy od czasu usunięcia się byłego Ministra Spraw Zagranicznych, nie byli postali u Dworu.«

— W *Indépendance* piszą: «Na drugiem widowisku w St. Cloud «Fils de famille» aktor Bressant, występował w dawnej swojej roli, którą oddał doskonale. Członkowie Rodzin panujących siedzieli w takim porządku, jak na pierwszem widowisku. Królowa miała białą suknią. Xiążę Albert był w czarném i miał na kolanie brylantowy order Podwiązki.—22 b. m. Królowa jezdziła *incognito*, w karecie, z Królewną i Królewiczem po bulwarach do Bastylii i po wybrzeżach Sekwany. Królowa bardzo lubi podobne wycieczki.» *(P. P.)*

— Podług *Nowej Gazety Pruskiej*, wiadomość, dana przez Gazety, (Tyg. № 64) jakoby Minister hrabia Walewski zagroził Posłowi Pruskiemu, hrabi Hatzfeld, blokadą portów Pruskich, jest zmyśloną; między Ministrami była tylko mowa o wywozie z Pruss prochu.

— Ruch wojsk ku portom morza Srodziemnego, trwa zawsze na niemałą stopę, w przeszłym tygodniu wyniosł 6,000 żołnierza. Od początku Sierpnia 15,000 ludzi odpłynęło na Wschód. Transporta materyałów dochodzą czasem ogromnego stosunku i zaledwo pojąć można jak droga żelazna wystarczyć może. W jednym tylko dniu 20 Sierpnia przewiozła ona przeszło miljon funtów samych pocisków.

— Sąd kryminalny w Douai odsądził 20 b. m. sprawę o ustanowieniu machiny piekielnej, ustawionej na drodze żelaznej w Pérenchies na przejazd Cesarza w roku przeszłym. Oskarżeni: Juljusz i Mikołaj Jacquin, Vandomme i Deron, przezwany Leconte, skazani zostali zaocznie na karę ojcobójców.—Sąd Policyi poprawczej w Nantes również wydał swój wyrok w sprawie towarzystwa tajnego, zwanego *Ma-*

rianne. Kilkunastu oskarżonych są skazani na dwa lata więzienia, około 20 na rok, inni na pół roku i trzy miesiące tejże kary. Pięciu są uniewinnieni.

Paryż, 25 Sierpnia. W *Indépendance Belge* piszą: «Wczora, po południu, Królowa z Cesarzem i Xięciem Albertem znowu była na Wystawie Przemysłowej; następnie udali się na wielki przegląd wojska na Polu Marsowem, a wieczorem byli na Operze Komicznej.»

— Podług Nowej gazety Pruskiej, w tutejszych politycznych towarzystwach wiele mowią o zawartem między Francyą i Angliją «wiecznem przymierzu» (alliance perpetuelle), niezależnie od istnącego już sojuszu, z powodu i na cel prowadzenia wojny.

— Wczora Xiążę Albert, z Casarzem, zwiedzili zamek Vincennes.

Po obiedzie Królowa z Rodziną była znowu na wystawie, a o godzinie 5, na popisie 40,000 wojska, który miał miejsce na cześć N. Pani na Polu Marsowém. Po przeglądzie Królowa z Rodziną zwiedziła Hotel Inwalidów i grobowiec Napoleona.

NN. Goście opuszczą St. Cloud pojutrze, w Poniedziałek i odjadą o południu z Paryża do Anglii. *(J. de S.-P.)*

WŁOCHY.

Piszą z Turynu, 19 Sierpnia, do *Indépendance Belge:*

«Wiadomo że Austrya jest niespokojna z powodu tworzenia Legii Włoskiej w Novare. Mówią nawet że czyniła w tym względzie przełożenia i że dla jej uspokojenia, depo Legii będzie przeniesione do miejsca, bardziej odległego od granic Lombardy.

«Wielu oficerów Lombardskich, Weneckich, Francuzkich, Neapolitańskich, pragnie się zaciągnąć do Legii. Pułkownik Riboffi, który należał do powstania w Romanii od 1843 do 1845 i do poruszenia w Kalabryi w 1848, a świeżo wyszedł z więzienia Neapolitańskiego, gdzie przebył sześć lat, został przedwczora mianowany Dowodzcą pułku i członkiem Kommisyi, której polecono zostało uorganizowanie Legii. Pułkownik hrabia Zambeccari z Bolonii, przybył też do Turynu dla zaciągnięcia się do Legii.

«Mianowanie Garibaldi Kapitanem okrętu 1 klassy musi też niemało niepokoić Rzym i Neapol, tym więcej, że przeznaczony został do dowodzenia dwoma statkami parowemi chodzącemi między Genuą i Sassari i że przeto będzie ustawnie żeglował mimo wybrzeży obu krajów.»

— Piszą z Wiednia, 19 Sierpnia do gazety *Vossa:* «Zagadnienie o udziale Sardynii we wszystkich przyszłych negocyacyach, zostało dziś ostatecznie rozstrzygnięte. Mocarstwa Zachodnie postanowiły, że Sardyński Umocowany będzie znajdował się przy wszelkich układach, które się nie będą wyłącznie tyczyły samych Wielkich Mocarstw.

— Podług *Nord*, werbunek Legii włoskiej w Novare idzie bardzo opieszale i anglicy zawiedli się w swojej rachubie na młodych, zagorzałych lombardczyków. Dotąd ani jednego z nich nie zwerbowano.

HISZPANIJA.

Dzienniki rewolucyjne i korrespondent gazety *Indépendance Belge*, w Madrycie, pokilkakroć zapowiadały demonstracyą, którą *lud* tej stolicy zamierzał uczynić przeciw Papieżowi, z powodu allokucyi Ojca świętego w Konsystorzu tajnym. *Lud* Madrytu jest nadzwyczaj, jak twierdzono, rozjątrzony ztąd, że Jego Świątobliwość pozwala sobie mieszać się w sprawy wewnętrzne Hiszpanii. Domyślano się wprawdzie co te wielkie frazesa ukrywały w sobie, znając dobrze naród hiszpański, i wiedząc, że sam sobie zostawiony, nie przeciw Papieżowi, ale w innym mógł się zburzyć kierunku.

Teraz, korrespondent gazety Belgijskiej donosi właśnie, że pomieniona manifestacya była uorganizowana przez jednego ze sławnych Madryckich klubistów, adwokata Castelar, i przez dwie inne, mniej znane osoby: Torquemada i Villanueva. Ci trzej demokraci—otóż i cały lud Madrytski. Dla otrzymania powodzenia, ci trzej niespokojni ludzie pościli w obieg okolnik, zapewniający, że takie poruszenie, dobrze przez Rząd byłoby widziane. Żeby im dowieść, że tak nie jest, władza wezwała ich i kazała wstrzymać się od wszelkich poduszczań, co też oni uczynili.

— W *Indépendance Belge* czytamy: «Gazeta urzędowa Madrytska z dnia 23 Sierpnia ogłasza Dekret znoszący Trybunał Roty w Madrycie. Królowa niechętnie podpisała ten Dekret, o co Ministrowie nalegali, jako o odwet przeciw Rzymowi. Wyjazd Nuncyusza Papiezkiego, prezydującego z prawa w tym Trybunale, rozwiązywał go sam przez się. Wiadomo, że Rząd Hiszpański zdaje swe prawa na Izbę, złożoną z sześciu Biskupów. Ale czy w obecném położeniu rzeczy znajdzie sześciu Biskupów, którzyby chcieli przyjąć na siebie podobne zastępstwo?

— Depesza telegraficzna z dnia 22 Sierpnia donosi, że Minister Skarbu złoży Kortezom, w dniu 1 Października, projekt budżetu na rok 1856. Ta wiadomość, jak widzimy, zadaje fałsz wszelkim pogłoskom, które dotąd krążyły, o gwałtownem rozwiązaniu kortezów. Wprawdzie, rzeczą zdaje się niewątpliwą, że Rząd zamyślał o takowem rozwiązaniu, ale zrozumiał zapewna, że środek ten wywołałby nowe zaburzenia, obok tych, jakich Hiszpanija ma już aż nadto. *(J. de S.-P.)*

NAJPOŹNIEJSZE WIADOMOSCI.

LIZBONA, *15 Sierpnia.* Dziś, o godzinie 11 rano, młody Król Portugalski wrócił ze swej podróży do tutejszej stolicy.

PARYŻ, *26 Sierpnia.* Wczora Rodzina Królewska Angielska jeździła do zamku St. Germain i oglądała grób Króla Jakuba. Po obiedzie w Saint Cloud, NN. Podróżni udali się do Versailles na wielką uroczystość, daną na cześć Królowej Wiktoryi.

— Gazety Belgijskie zaprzeczają powyżej danej wiadomości, jakoby Królowa zwiedzała hotel Inwalidów i grobowiec Napoleona.

— Monitor zawiera list Cesarza do jenerała Pelissier, w którym wyraża mu swe zadowolenie i zapowiada, że wszystkie pułki, dotąd pozostałe we Francyi, będą jeden po drugim posłane do Krymu, na wymianę tych, które ztamtąd wrócą.

— Podług *Zeit* Król Sardyński z pewnością jest spodziewany do Paryża na 15 Września. *Morning Chronicle* dodaje, że Wiktor Emmanuel uda się potém z Francyi do Anglii, dla odwiedzenia Królowej.

— Korrespondent gazety *Nord* pisze z dnia 24 Sierpnia: «Wczora na balu w Ratuszu było takie mnóstwo osób, że zaledwo można było ruszać się i oddychać. Stroje były pstre i dość zaniedbane. W ogólności bal ten ustępował w świetności dawniej danym w Ratuszu.—W urzędowém oznajmieniu o nadaniu orderu Łaźni Xięciu Napoleonowi, wielce niestosownie wspomniano o *ważnych zasługach wojennych* Xięcia. — Królowa i Xiążę Albert byli zdziwieni, jak mówią, że na żadném z urzędowych powitań, nie była im przedstawiona ani jedna z politycznych, naukowych lub literackich znakomitości.

— Korrespondent *Indépendance* pisze: «Przy oglądaniu Muzeum Luwru, Królowa Wiktorya z wielką uwagą opatrywała wszystkie przedmioty, które należały niegdyś do Napoleona I, pokazywane jej przez synowca i następcę pierwszego Cesarza. Niemniejszą uwagę zwróciły niektore starożytności, jako szkatułka, darowana przez Richelieu Annie Austryackiej, rękopis Anny Bretańskiej, i t. p. Królowa bawiła w Muzeum od godziny 3 do 7. *(P. P.)*

— Poczta ostatnia przybyła do Marsylii ze Wschodu, przywiozła wiadomości ze Stambułu po 16 Sierpnia; na tymże statku przybyło do Francyi 1,100 chorych. Uroczystość 15 Sierpnia, (imieniny Ludwika-Napoleona), była przepysznie obchodzona przez Posła Francuzkiego w Konstantynopolu. Sardyński Poseł był na obchodzie; lord Redcliffe wcale się nie ukazał. —Donoszą z Azyi, 7 Sierpnia, że papiery Konsulowstwa Angielskiego w Erzerum, jak najśpieszniej zostały wywiezione.—Większa część Tuniskiej jazdy posyła się do Małej Azyi.— Sultan zgodził się na odjazd Omera-paszy do Azyi z wyborowemi oddziałami armii tureckiej, jeżeli się na to zgodzą wodzowie naczelni armij sprzymierzonych.

LONDYN, *24 Sierpnia.* Gazeta *Sun* zawiera długi artykuł, usiłujący dowieść, że Belgija powinnaby koniecznie przystąpić, na wzór Sardynii, do przymierza anglo-francuzkiego. Taż gazeta w najobelżywszy sposób attakuje Króla Leopolda i składa na niego całą odpowiedzialność za nieprzyjaźną postawę Niemiec w ogóle, a Pruss w szczególności.

— Miss Nightingale, dla której mają wielką wdzięczność ranni oficerowie i żołnierze angielscy armii Krymskiej, za wprowadzenie Siostr Miłosierdzia w lazaretach, zamierza teraz ustanowić podobnyż zakład według wyobrażeń protestantskich, w samym Londynie, w oddzielnym szpitalu. *Times* bardzo jest za ziszczeniem tego zamiaru, na który otwarte będą dobrowolne składki. *(J. de S.-P.)*

Ogłoszenia od Rządzącego Senatu.

Do 2 Oddziału 5 Departamentu weszła 29 Lipca 1855 roku sprawa:

Za appelacyą umocowanego od hrabi Branickiego, Sekretarza Gubernijalnego *Koniatkiewicza*, i Majora Stanisława *Baranowicza*, o skradzeniu pieniędzy z Żytniogórskiej kassy hrabi Branickiego.

—

Kancellarya 1 oddziału 3 Departamentu wzywa strony do dopełnienia, w terminie zakreślonym 2573 artykułem X Tomu Układu Praw, formalności odczytania i podpisania zapisek, w sprawach weszłych:

1.) Z Grodzieńskiej Izby Sądu Cywilnego, Sekretarza Gubernijalnego Leona *Kaczalskiego*, z wdową Anną *Kaczalską*, o summę.

2.) Od Kijowskiego Cywilnego Gubernatora o odszukaniu majątku powstańca Adolfa *Pokrzywnickiego*.

3.) Od Wołyńskiego Cywilnego Gubernatora, o wydziale do Skarbu części majątku powstańca *Dunina*.

—

W Departamencie Granicznym naznaczona została do wysłuchania.

Na 18 Sierpnia.

Sprawa o sporach granicznych między obyw. gubernii Mińskiej *Iskrzyckim* i *Łappą*, (sprawa ta przeniesiona z 1 Oddziału 3 Departamenta.)

—

Kancellarya 2 Departamentu Rządzącego Senatu wzywa strony do odczytania i stwierdzenia swym podpisem, w terminie przepisanym 2573 artykułem Tomu X Układu Praw, zapisek w sprawach, weszłych:

1.) 12 Czerwca 1854 z Witebskiej Izby Sądu Cywilnego o majątek spadkowy Józefów, sporny między obywatelką Karoliną Wysocką, Sekretarzową Gubern. Stanisławą *Kisielową* i nieletnią Kapitoliną *Chreptowiczówną*.

2.) 24 Marca 1854, od pełniącego obowiązki Mohylewskiego Cywilnego Gubernatora, o grunta sporne między obywatelem Piotrem *Boreyszą*, Cerkwią Mazykińską i tamecznym majątkiem Skarbowym.

(Ogł. Sen. 17 Sierpnia 1855.)

POPRAWA.

W przeszłym № na ostatniej stronicy, w słupie 1, pod rubryką Hiszpanija, *zamiast:* «Legiją od 95,000 żołnierza» *czytaj:* «Legiją od 25,000 i t. d.»

Печатать позволяется С.-Петербургъ, 22 Августа 1855 года. *Цензоръ П. Ахматовъ.*
W DRUKARNI WOJENNEJ.